

Bygninger, der give Indtægt, foreslaas det, at en Omvurdering skal finde Sted hvert femte Aar.

Hvad Formue- og Indkomstskatten angaar, som er Genstand for det andet af de stillede Ændringsforslag, ville ærede Medlemmer have set, at vi ligesom Regeringen foreslaa at indføre en Indkomstkildebeskatning. Principperne for denne ere drøftede saa meget og saa ofte ogsaa i denne Sal, at der ikke vil være Anledning for mig til nærmere at komme ind derpaa; alle vide jo, hvad der kan siges for og imod. Flertallet har holdt paa, at det er den sikreste Maade at ramme Kapitalen paa. Kapitalen er jo af alle Formuegenstande den, der lettest skjuler sig; men det kan for den overvejende Del af Kapitalens Vedkommende ikke lade sig gøre, naar man indfører Indkomstkildebeskatningen. Naar det er og maa være Statens Opgave at ramme, hvor Objektet virkelig er, tror jeg, at alle ere enige om, at der ingen bedre Fremgangsmaade er end den, at benytte Indkomstkildebeskatningen. Og lige over for den Fordel, som denne Beskatningsmaade saaledes har, tror jeg, at de Indvendinger, der ere gjorte imod den, ere af meget ringe Betydning. Dertil kommer jo ogsaa det, at man kun ved Indkomstkildebeskatningen kan faa nogen Skat af udenlandsk her i Landet anbragt Kapital. Man vil heller ikke paa anden Maade kunne faa nogen Skat af de store Værdier, som i Form af Kreditforeningsobligationer eller deslige ere paa udenlandske Hænder. Det er jo for Øjeblikket anslaaet til et Beløb af omtrent 65 Mill. Kr., men bliver det ved at gaa frem som i de sidste Aar med, at mange af disse Obligationer komme paa udenlandske Hænder, kunne vi maaske desværre opleve, at flere Hundreder Mill. Kr. kom paa Udlændinges Hænder, og deraf vilde vi ikke faa nogen Skat. Det vilde vi derimod faa ved en Indkomstkildebeskatning, og ogsaa af den Grund er den meget at anbefale. — Man foreslaar altsaa her en Kapitalskat af 2 pCt., men for de faste Ejendommes Vedkommende giver man Ejeren Ret til ved at gøre Fradrag i de Renter, som han betaler til sin Prioritetshaver, af den Skat, som paahviler denne, at skaffe sig en saadan Situation, at han i Virkeligheden kun kommer til at betale Kapitalskat af sin egen i Ejendommen indestaaende Kapital. Eksempler derpaa ere anførte i Betænkningen. Ærede Medlemmer ville have set, i hvilken Grad det er til Fordel for Ejendomsbesidderne, og jeg tror ikke for mit

Vedkommende, at det er muligt paa nogen anden Maade end gennem dette System at skaffe de gældbetyngede Ejere af faste Ejendomme en virkelig god og stor Moderation i den Afgift, de skulle give til Staten efter Formue og Indtægt. Den Indretning, som er foreslaaet med Hensyn til dette, skal jeg ikke fordybe mig i, den er udarbejdet efter Samraad med Generaldirektoratet for Skattevæsenet, og maa anses for at være meget praktisk og hensigtsmæssig. Naar man i det hele taget vil anerkende, at Indkomstkildeskatten skal indføres, tror jeg at kunne sige, at den Maade, hvorpaa den foreslaas opkrævet, er meget brugelig og hensigtsmæssig. — Flertallet foreslaar, at Ejeren af et Jordbrug, som han selv driver, ved at betale en Formue- og Indkomstskat af 0,8 pCt., som svarer til 2 pCt.s Kapitalskat, vil være saaledes stillet, at naar han har betalt denne Skat, altsaa 2 pCt. af Renten af sin i Ejendommen indestaaende Kapital, sin egen Udbetaling paa Ejendommen, derved har fyldestgjort Staten for, hvad han skal betale i Indkomstskat og skal ikke betale nogen særlig Indkomstskat, hvilket aabenbart er en meget stor Fordel for Landbruget. — Endvidere bemærker jeg, at Ejendomme af ikke over 3000 Kr.s Værdi foreslaas fritagne for Skat af Ejendomsskyld. — Erhvervsskatten foreslaas sat til 1¼ pCt., altsaa i tilsvarende Grad højere, som Regeringens Forslag om Kapitalskat var højere. Kapitalskatten var af Regeringen fastsat til 1½ pCt. og Erhvervsskatten til 1 pCt., vi foreslaa henholdsvis 1¼ for Erhvervsskatten og 2 pCt. for Kapitalskatten. — Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa, at Flertallet foreslaar, at alle Indtægter, som ikke overstige 1500 Kr. i Kjøbenhavn og 1200 Kr. i det øvrige Land, skulle være fri for Indkomstskat, idet man med Føje gaar ud fra, at jo ringere Indtægten er, desto føligere er den direkte Skat altid, og den store Møje, som det koster Staten og Autoriteterne at indkræve Skatten, staar ikke i noget Forhold til den Indtægt, man faar af de mindre Skatteydere, saa af begge disse Grunde tilsammen er det formaalstjenligt og godt at fritage i saa stort Omfang som muligt, og vi foreslaa, som nævnt, at fritage 1500 Kr. i Kjøbenhavn og 1200 Kr. uden for Kjøbenhavn — naar jeg siger Kjøbenhavn, mener jeg Kjøbenhavn og Frederiksberg. Endvidere foreslaa vi, at af alle Indtægter indtil 10,000 Kr. skal der kunne fradrages 1000 Kr. i Kjøbenhavn og Frederiksberg og 800 Kr. i det